

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget og de hertil knyttede bemærkninger er udarbejdet af næringslovkommissionen, dog er der i kommissionens udkast foretaget enkelte ændringer hovedsagelig af formel karakter. Lovforslagets bestemmelser træder i stedet for bestemmelserne i den gældende næringslovs §§ 1-64, 85 a-e og 90-99.

Om motiveringen for lovforslaget og dermed også for de principielle ændringer, dette vil føre til i den nuværende retstilstand, kan henvises til den af næringslovkommissionen afgivne betænkning I, hvortil kommissionens lovudkast har været knyttet som bilag.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

I stk. 1 er revisor, translator, dispachør, mægler samt vejer og måler ikke medtaget, idet der samtidig fremsættes forslag om særlige love for disse næringer.

Man har anset det for unødvendigt udtrykkeligt at anføre, at loven gælder for selvstændig virksomhed som handelsagent, hvorved som hidtil forstås den, som for en anden har påtaget sig at virke for salg af varer ved at optage bestillinger til den pågældende eller ved at sælge varer i dennes navn, og som ikke er ansat i agenturgiverens tjeneste, men udøver virksomheden som selvstændig forretningsdrivende med eget kontor eller andet eget lokale, hvortil meddelelser angående forretningen kan sendes. Sådanne handelsagenter anses for at drive selvstændig handelsnæring.

Den særstilling, andelsforeninger nu har med hensyn til fritagelse for at løse næringsbrev, ophæves i forbindelse med, at loven efter stk. 2 kommer til at gælde for andelsforeninger i det omfang, disses virksomhed udadtil fremtræder som næringsvirksomhed. En andelsforening (brugforening), der driver virksomhed fra butik omfattes således af loven, medens f. eks. foderstofforeninger og små lukkede andelsvirksomheder falder udenfor.

I stk. 3 foreslås den nuværende retstilstand bevaret, således at det må være efter kommunallovne og de kommunalretlige grundsætninger, at det afgøres, om og i bekræftende fald i hvilket omfang det offentlige kan drive næring. Koncessionerede virksomheders næringsudøvelse er som hidtil omfattet af loven.

En bestemmelse, svarende til den gældende næringslovs § 1, stk. 3, om adgang til administrativ udvidelse af lovens område, foreslås ikke optaget i denne lov.

Til § 2.

Efter bestemmelsen skal enhver, som driver næring, der omfattes af loven, som hidtil have næringsbrev.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 7, hvor det dog er fastsat, at hver enkelt ansvarlig deltager skal „erhverve“ næringsbrev. Den nu foreslåede formulering, hvorefter hver ansvarlig deltager „skal have“ næringsbrev, tilsigter at tydeliggøre, at interessentskabet eller kommanditselskabet ikke kan drive næring, hvis en af de ansvarlige deltagere ikke får eller mister sit næringsbrev.

Da næringsområdet i stk. 3 foreslås udvidet fra kommunen til politikredsen, svarende til vedkommende næringsmyndigheds embedsområde, foreslås det samtidig i § 25, stk. 1, at hidtidige næringsadkomster fremtidig skal være gyldige i hele den politikreds, hvori virksomheden er beliggende ved lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen i stk. 4, 2. pkt., der er ny, tilsigter at gøre det muligt for et selskab lovligt at kunne begynde virksomheden straks efter anmeldelsen til aktieselskabsregisteret. Man legaliserer herved den gældende praksis, hvorefter der ikke skrider ind, hvor et selskab driver næring inden registreringen. Selskabet skal straks efter registreringen løse næringsbrev.

Til § 3.

Forbudet imod, at begge ægtefæller løser næringsbrev, er efter forslaget bortfaldet.

Endvidere vil en fallent i modsætning til nu kunne få næringsbrev, dog ikke som auktionsholder, vekselerer eller ejendomshandler.

Det ubetingede myndighedskrav er heller ikke opretholdt, idet det ikke skønnes nødvendigt med en fornyet prøvelse fra næringsmyndighedernes side, når værge og pupilautoriteter har fundet det forvarligt at tillade en umyndig på egen hånd at drive næringsvirksomhed. Skal den umyndige ikke drive virksomhed på egen hånd, vil han kunne få næringsbrev, såfremt handelsministeren i medfør af bestemmelsen i stk. 3 dispenserer.

I stk. 3 er, hovedsagelig af judicielle grunde, foreslået en ny bestemmelse om, at den næringsbrevindehaver, der ikke har bopæl her i landet, for virksomheden skal ansætte en bestyrer, der har bopæl her og i øvrigt opfylder betingelserne for at få næringsbrev.

I stk. 4 foreslås, at næringsbrev som vekselerer i modsætning til efter den gældende lov, ligesom